

بررسی تحمل سرما در تعدادی از ارقام برنج با استفاده از صفات مورفولوژیک و فیزیولوژیک در مرحله گیاهچه‌ای

طاهره هدایت‌خواه^۱، مسعود دهداری^{۲*} و رضا امیری‌فهلپانی^۳

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۸/۱۹؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۲/۲۳)

چکیده

تنش سرما یکی از مهم‌ترین تنش‌های محیطی تأثیرگذار بر رشد برنج به‌ویژه در نواحی معتدل و مرتفع می‌باشد. در مطالعه حاضر تأثیر دماهای مختلف شامل شاهد (۲۵)، ۵ و ۱۰ درجه سانتی‌گراد به‌عنوان عامل اصلی بر ۱۲ رقم برنج (شامل چمپا یاسوج، گرده، لنجان عسکری، کامفیروز، کوهسار، شفق، دم‌سیاه ممسنی، دلار، غریب، حسن سرایی، موسی طارم و ۳۰۴) به‌عنوان عامل فرعی به‌صورت اسپلیت پلات در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۳ تکرار مورد بررسی قرار گرفت. طبق نتایج تجزیه واریانس اثر دما، رقم و برهمکنش آنها بر کلیه صفات اندازه‌گیری شده معنی‌دار گردید که نشان‌دهنده وجود تنوع بین ارقام مورد مطالعه می‌باشد. مقایسه میانگین‌ها نشان داد که میانگین کلیه صفات مورفولوژیکی اندازه‌گیری شده در حالت تنش نسبت به عدم تنش، کاهش یافتند. بررسی ضرایب همبستگی ژنوتیپی و فنوتیپی صفات مورد ارزیابی در شرایط تنش سرما و بدون تنش و مقادیر شدت تنش صفات نشان داد که صفات مرتبط با اندام هوایی مانند وزن تر و خشک و ارتفاع اندام هوایی، صفات مناسبی جهت انتخاب غیر مستقیم ارقام متحمل در شرایط تنش سرما در مرحله گیاهچه‌ای می‌باشند. براساس تفکیک ارقام مورد مطالعه با استفاده از نمودار سه بعدی STI، Ys و Yp ارقام غریب و چمپا یاسوج به‌عنوان مناسب‌ترین ارقام برای کشت در شرایط تنش و بدون تنش سرما شناسایی شدند. اکثر ارقام مورد بررسی شامل گرده، لنجان عسکری، کامفیروز، کوهسار، دم‌سیاه ممسنی، ۳۰۴، موسی طارم و حسن سرایی ارقام حساس به سرما در مرحله گیاهچه‌ای بودند. با توجه به این نتایج تلاقی بین ارقام متحمل (غریب و چمپا یاسوج) و ارقام حساس می‌تواند منجر به تفکیک متجاوز و بهبود تحمل به سرما در برنامه‌های اصلاحی برنج گردد.

واژه‌های کلیدی: قندهای محلول، نشت الکترولیت و همبستگی ژنتیکی

۱، ۲ و ۳. به‌ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشیار و استادیار، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه یاسوج

*. مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: adehdari@yu.ac.ir

مقدمه

نمودشان در محیط‌های واجد یا فاقد تنش پیشنهاد شده است. فرناندز (۱۴) شاخص تحمل به تنش (STI) را به‌منظور تقسیم‌بندی ژنوتیپ‌ها در شرایط تنش و بدون تنش پیشنهاد نموده است. در شاخص تحمل تنش (STI) شدت تنش (SI) دخیل می‌باشد و هرچه مقدار این شاخص بالاتر باشد تحمل به تنش و پتانسیل عملکرد ژنوتیپ بالاتر است (۷). وضعیت تحمل به سرما در مراحل مختلف رشد برنج گزارش شده است، هم‌چنین بیان شده است که ارقام با قدرت بالای جوانه‌زنی و رشد گیاهچه، تحت شرایط دمایی پایین در مراحل بعدی نیز نسبت به سرما متحمل‌تر می‌باشند (۹). با توجه به مطالعات اندکی که در خصوص تحمل به سرمای برنج در ایران صورت گرفته است و اهمیت موضوع، این تحقیق با هدف بررسی تحمل تنش به سرما در تعدادی از ارقام برنج و شناسایی ویژگی‌های مرتبط با تحمل به سرما در مرحله گیاهچه‌ای طراحی و اجرا گردید.

مواد و روش‌ها

در این آزمایش تأثیر دماهای مختلف شامل شاهد (۲۵)، ۵ و ۱۰ درجه سانتی‌گراد به‌عنوان عامل اصلی بر ۱۲ رقم برنج (جدول ۱) به‌عنوان عامل فرعی به‌صورت اسپلیت پلات در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۳ تکرار در دانشگاه یاسوج در سال ۹۲ - ۱۳۹۱ مورد بررسی قرار گرفت. بذور ارقام پس از ضدعفونی سطحی به‌منظور جوانه‌دار شدن، در پتری‌دیش‌های حاوی مقداری آب مقطر قرار داده شدند و به انکوباتور با دمای 25 ± 2 درجه سانتی‌گراد و شرایط تاریکی منتقل گردیدند. پس از گذشت ۴۸ ساعت، بذور جوانه‌دار سالم انتخاب و در گلدان‌های کوچک با ارتفاع و قطر ۱۰ سانتی‌متر که حاوی خاک مزرعه برنج بودند کشت گردیدند. تعداد بذر کشت شده در هر گلدان نیز ۱۲ تا ۱۵ عدد بود. به‌منظور اعمال تیمار دمایی مورد نظر در هر سطح دما، گلدان‌های مربوط به هر تیمار تا زمان رسیدن اکثر ارقام به مرحله ۳ - ۲ برگی (حدود ۷ تا ۸ روز پس از کشت در گلدان) در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد (شب و

دمای پائین یا تنش سرما یکی از مهم‌ترین تنش‌های محیطی تأثیرگذار بر رشد برنج به‌ویژه در نواحی معتدل و مرتفع می‌باشد (۲۸ و ۲۹). میزان خسارت ناشی از تنش سرما در برنج معمولاً به مرحله رشد، شدت سرما و طول دوره سرما بستگی دارد (۹). متوسط دامنه دمایی برای جوانه‌زنی و رشد اولیه گیاهچه‌های برنج بین ۲۰ تا ۳۵ درجه سانتی‌گراد می‌باشد، تنش سرما در این زمان موجب جوانه‌زنی ضعیف، تأخیر در رشد گیاهچه‌ها و یا مرگ گیاهچه‌ها در خزانه و در نهایت عدم رسیدگی یکنواخت می‌گردد (۶ و ۲۸). در سال‌های اخیر نیز به‌زادگران به‌طور موفقیت‌آمیزی از قدرت گیاهچه به‌عنوان معیار اصلی انتخاب جهت بهبود تحمل به تنش دمایی پائین و بالا در برخی گیاهان استفاده کرده‌اند (۱). فارل و همکاران (۱۲) در آزمایشی بر روی گیاهچه‌های برنج یک تفاوت ۵ برابری در میانگین زیست‌توده گیاهچه بین تیمارهای دمای کم و زیاد مشاهده کردند. سلیمانی و همکاران (۲۶) نیز کاهش معنی‌داری در قدرت گیاهچه‌های تعدادی از ارقام برنج بر اثر تنش دمایی پائین مشاهده کردند. دمای پائین می‌تواند مراحل نموی و فتوسنتز برنج را تحت‌تأثیر قرار دهد و با کاهش میزان کربوهیدرات‌ها رشد آن را کاهش و در نتیجه به‌طور غیر مستقیم باعث کاهش عملکرد شود (۱۸). نتایج تحقیقات نایدو و همکاران (۲۰۰۵) نشان داده است که محافظت‌کننده‌های اسمزی به‌طور معنی‌داری تحمل نسبت به تنش دمایی پائین را در برنج افزایش داده و می‌توانند رشد ریشه و توسعه اندام‌های هوایی را تا ۵۰ درصد در شرایط تنش دمایی پائین (۱۰ و ۱۶ درجه سانتی‌گراد به ترتیب شب - روز) افزایش دهند (۱۸). اندازه‌گیری میزان نشت الکتروولیت از بافت‌های تحت تنش سرما می‌تواند معیار قابل‌قبولی برای سنجش مقاومت به سرما باشد (۲۲). برای اولین بار دکستر و همکاران در سال ۱۹۳۲ از روش هدایت الکتریکی برای بررسی وضعیت تحمل به سرمای طوقه گندم در زمستان و در شرایط مزرعه استفاده کرده‌اند (۲۲). معیارهای مختلفی جهت گزینش ژنوتیپ‌ها براساس

جدول ۱. مشخصات ارقام مورد بررسی

ردیف	رقم	محل جمع‌آوری
۱	چمپا یاسوج	کهگیلویه و بویراحمد - یاسوج
۲	گرده	کهگیلویه و بویراحمد - لوداب
۳	لنجان عسکری	اصفهان - فلارد
۴	کامفیروز	فارس - کامفیروز
۵	کوهسار	مؤسسه برنج کشور (رقم اصلاحی مقاوم به سرما)
۶	شفق	مؤسسه برنج کشور (رقم اصلاحی مقاوم به سرما)
۷	دم‌سیاه ممسنی	فارس - نورآباد ممسنی
۸	دولار	آمریکا
۹	غریب	مؤسسه برنج کشور
۱۰	۳۰۴	مؤسسه برنج کشور
۱۱	حسن سرایی	مؤسسه برنج کشور
۱۲	موسی طارم	مؤسسه برنج کشور

نشت الکترولیت‌ها مقداری از نمونه برگ تازه با وزن یکسان در قطعات مساوی برش داده شد و در لوله های آزمایش حاوی آب مقطر با حجم یکسان (۱۰ میلی لیتر) به صورت جداگانه قرار داده و در شرایط آزمایشگاه نگهداری شد. پس از گذشت ۲۴ ساعت هدایت الکتریکی هر نمونه با استفاده از دستگاه EC متر (مدل Cond720) اندازه گیری شد (EC1). به منظور اندازه گیری میزان نشت الکترولیت در اثر مرگ سلول، لوله های آزمایش در دستگاه بن ماری با دمای ۷۵ درجه سانتی گراد به مدت ۹۰ دقیقه قرار داده شدند و مجدداً پس از ۲۴ ساعت هدایت الکتریکی نمونه ها ثبت گردید (EC2). سپس درصد نشت الکترولیت ها با استفاده از رابطه (۱) محاسبه شد (۲۷). نشت الکترولیت مربوط به ارقام تحت تنش سرما پس از ۹ روز اندازه گیری شدند.

$$(1) \quad \text{درصد نشت الکترولیت} = (EC1/EC2) \times 100$$

تجزیه آماری داده‌ها با استفاده از نرم افزار SAS 9.1 و مقایسه میانگین برهمکنش دما و رقم به صورت برش‌دهی و به روش LSmeans انجام گردید. ضرایب تنوع فنوتیپی و ژنوتیپی صفات مورد بررسی نیز با استفاده از روابط (۲ و ۳) برآورد

روز)، دوره نوری ۱۲ ساعت شب / روز و شدت نور ۹۵۰۰ لوکس نگهداری شدند. سپس دمای اتاق‌های رشد دیگر به منظور اعمال تنش سرما کاهش یافت (۵ یا ۱۰ درجه سانتی‌گراد) و گلدان‌های حاوی بوته‌های یکنواخت به اتاق‌های رشد مربوط منتقل شدند. پس از گذشت ۱۰ روز از اعمال تیمار دمایی مورد نظر صفات ارتفاع ساقه، ارتفاع اندام هوایی، طول ریشه، وزن تر و خشک اندام هوایی و ریشه، قندهای محلول کل و نشت الکترولیت به شرح زیر اندازه‌گیری شدند.

پس از خارج کردن سه بوته از هر گلدان و شست‌وشوی ریشه‌ها، ارتفاع ساقه، ارتفاع اندام هوایی، طول ریشه، وزن تر و خشک ریشه، وزن تر و خشک اندام هوایی هر سه بوته اندازه‌گیری گردید و میانگین صفات اندازه‌گیری شده به عنوان یک تکرار در نظر گرفته شدند. برای اندازه‌گیری قندهای محلول کل ابتدا عصاره الکلی از برگ‌ها به روش پاکوئین و لچاژر (۲۳) تهیه شد. جهت اندازه‌گیری قندهای محلول از روش ایریگوئن و همکاران (۱۹) و اسپکتروفتومتر (مدل AE-UB1606) استفاده شد. به منظور اندازه‌گیری میزان

گردید (۱۳):

$$CV_p = \frac{\sqrt{V_p}}{\mu} \times 100 \quad (2)$$

$$CV_g = \frac{\sqrt{V_g}}{\mu} \times 100 \quad (3)$$

در روابط فوق CV_p ، CV_g ، V_p ، V_g و μ به ترتیب ضریب تنوع فنوتیپی، ضریب تنوع ژنوتیپی، واریانس فنوتیپی، واریانس ژنتیکی و میانگین هر صفت می باشند. اجزاء واریانس ژنتیکی، واریانس محیطی، واریانس فنوتیپی و وراثت پذیری عمومی صفات مورد بررسی در شرایط بدون تنش (دمای ۲۵ درجه سانتی گراد) و شرایط تنش سرمایی (۱۰ درجه سانتی گراد) به عنوان سطح استاندارد تنش سرما) با استفاده از امید ریاضی میانگین مربعات حاصل از تجزیه واریانس صفات در قالب طرح کاملاً تصادفی محاسبه شدند. ضرایب همبستگی ژنوتیپی و فنوتیپی صفات نیز با استفاده از داده های خام مربوط به شرایط تنش و عدم تنش برآورد گردیدند (۱۴). شدت تنش (SI) برای کلیه صفات مورد مطالعه، و شاخص تحمل به تنش (STI) براساس صفت وزن خشک اندام هوایی با استفاده از روابط (۴ و ۵) محاسبه گردیدند (۱۴).

$$SI = 1 - \left(\frac{\bar{Y}_s}{\bar{Y}_p} \right) \quad (4)$$

$$STI = \left(Y_p \times Y_s \right) / \bar{Y}_p^2 \quad (5)$$

در رابطه مذکور، \bar{Y}_s ، \bar{Y}_p ، Y_p و Y_s به ترتیب میانگین وزن خشک اندام هوایی ارقام در شرایط تنش سرما، میانگین وزن خشک اندام هوایی ارقام در شرایط بدون تنش، وزن خشک اندام هوایی رقم مورد نظر در شرایط بدون تنش و وزن خشک اندام هوایی رقم مورد نظر در شرایط تنش سرما می باشند.

نتایج و بحث

نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که اثر دما، رقم و برهمکنش دما و رقم بر کلیه صفات اندازه گیری شده معنی دار بود (جدول ۲). بنابراین ارقام مورد بررسی از لحاظ صفات

اندازه گیری شده واکنش های متفاوتی نسبت به سطوح دمایی مورد مطالعه داشتند. آمار توصیفی مربوط به ۹ صفت اندازه گیری شده در جدول ۳ ارائه شده است. بررسی میانگین ها نشان داد که میانگین کلیه صفات مورفولوژیکی اندازه گیری شده در حالت تنش (دمای ۱۰ درجه سانتی گراد) نسبت به عدم تنش (۲۵ درجه سانتی گراد) کاهش یافت. میانگین ارتفاع اندام هوایی کاهش ۷۲ درصدی نسبت به حالت عدم تنش را نشان داد. مقایسه میانگین وزن تر اندام هوایی در حالت تنش نسبت به عدم تنش دمای پائین کاهش ۸۵ درصدی را نشان داد. میانگین صفات طول ریشه، وزن تر ریشه و وزن خشک ریشه به ترتیب ۳۶، ۶۳ و ۳ درصد کاهش نسبت به حالت عدم تنش نشان دادند. قربانی و همکاران (۱۵) نیز گزارش دادند که وزن خشک ریشه چه، طول ریشه چه و طول ساقه چه ارقام برنج نعمت و اوندا تحت تنش سرمای ۱۵ و ۱۰ درجه سانتی گراد با کاهش همراه بود. همچنین نتایج بررسی پورامیر- دشت میان و همکاران (۲۴) نشان داد که تنش دمای پائین منجر به کاهش رشد ریشه و اندام هوایی در گیاهچه های برنج گردید، ولی اثر این تنش بر اندام هوایی شدیدتر از ریشه ها بود که مطابق با نتایج این پژوهش می باشد (جدول ۲ و ۳). معمولاً تنش دمای پائین هدایت هیدرولیکی ریشه را کاهش می دهد و از جذب آب توسط ریشه ها جلوگیری می کند. با توجه به اینکه ریشه اولین مکان برای جذب آب می باشد، انتظار می رود که با کاهش نفوذپذیری آب توسط ریشه بر اثر دمای پائین، هدایت روزنه ای، فتوسنتز، رشد و عملکرد گیاه نیز کاهش یابد (۴). تنش دمای پائین می تواند از طریق ممانعت از رشد و توسعه سلولی، رشد ریشه و اندام هوایی گیاه را تحت تأثیر قرار دهد (۲۴). میانگین نشت الکتروولیت و قندهای محلول کل در سطح تنش نسبت به عدم تنش به ترتیب ۶۴ و ۷۱ درصد افزایش یافت. پورامیر- دشت میان و همکاران (۲۴) نیز افزایش ۶۷ درصدی نشت الکتروولیت را در گیاهچه های برنج بر اثر تنش دمای پائین (۸ درجه سانتی گراد) گزارش دادند.

جدول ۲. میانگین مربعات منابع تغییر برای صفات اندازه‌گیری شده در بررسی تحمل به سرمای ارقام برنج در مرحله گیاهچه‌ای

منابع تغییر	درجه آزادی	ارتفاع ساقه	ارتفاع اندام هوایی	وزن تر اندام هوایی	وزن خشک اندام هوایی	طول ریشه	وزن تر ریشه	وزن خشک ریشه	نشست الکترولیت کل	قندهای محلول کل	منابع تغییر
دما	۲	۳۴۶**	۱۰۲۷**	۰/۱۶**	۰/۰۰۵**	۷۸۴**	۰/۰۹۷۱**	۰/۰۰۰۱**	۳۳۶۸۰**	۹۱۶۷**	دما
خطای عامل اصلی	۶	۱/۴۰	۴/۵۲	۰/۰۰۰۱۵	۰/۰۰۰۰۰۹	۱/۴۷	۰/۰۰۰۰۹	۰/۰۰۰۰۲	۱۸۲	۸۰/۰	خطای عامل اصلی
رقم	۱۱	۱۶/۶**	۱۶۰**	۰/۰۰۳۶**	۰/۰۰۰۱**	۷/۳۲**	۰/۰۱۰۸**	۰/۰۰۰۰۵**	۷/۸**	۳۹۷*	رقم
دما × رقم	۲۲	۹/۴۸**	۹۹/۶**	۰/۰۰۲۳**	۰/۰۰۰۰۸**	۷/۹۱**	۰/۰۰۸۴**	۰/۰۰۰۰۳**	۶۶۵**	۳۵۴**	دما × رقم
خطای عامل فرعی	-	۱۴/۰	۴/۴۹	۰/۰۰۰۰۲۳	۰/۰۰۰۰۱	۱/۸۲	۰/۰۰۰۰۴	۰/۰۰۰۰۱	۱۰۷/۶۴۱	۱۴۴	خطای عامل فرعی
درجه آزادی خطای عامل فرعی ^a	-	۶۲	۶۲	۵۵	۵۳	۶۱	۵۲	۴۷	۵۲	۳۷	درجه آزادی خطای عامل فرعی ^a
ضریب تغییرات (%)	-	۱۷/۵	۱۰/۴۶	۲۴/۳۰	۲۷/۶۰	۱۵/۵۲	۲۴/۴۶	۲۶/۸۴	۲۰/۶۲	۲۷/۳۵	ضریب تغییرات (%)
شدت تنش (SI)	-	۰/۵۰	۰/۸۲	۰/۸۵	۰/۸۲	۰/۳۶	۰/۶۳	۰/۳۳	۰/۶۴	۰/۷۱	شدت تنش (SI)

* و ** به ترتیب نشان‌دهنده معنی‌دار بودن در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد می‌باشند. a دلیل تفاوت در خطای عامل فرعی وجود کرت گمشده در آزمایش می‌باشد.

جدول ۳. میانگین، کمینه، بیشینه، واریانس ژنتیکی، ضراب تنوع ژنوتیپی و فنوتیپی و وراثت پذیری صفات مورد بررسی در شرایط تنش سرما و عدم تنش سرما

صفه	وراثت‌پذیری عمومی		ضراب تنوع فنوتیپی		ضراب تنوع ژنوتیپی		وراثت‌پذیری ژنوتیپی		ضراب تنوع ژنوتیپی		ضراب تنوع فنوتیپی		وراثت‌پذیری عمومی	
	تنش	عدم تنش	تنش	عدم تنش	تنش	عدم تنش	تنش	عدم تنش	تنش	عدم تنش	تنش	عدم تنش	تنش	عدم تنش
ارتفاع ساقه (سانتی‌متر)	۹۵/۸۸	۵۲/۹۶	۴۰/۵۵	۳۱/۲۳	۳۹/۷۱	۲۲/۸۳	۱۷/۶۹۵	۱/۴۲۳	۱۶/۲۵	۱۰/۳۰	۲/۲۵	۲/۷	۱۰/۵۹	۵/۲۴
ارتفاع اندام هوایی (سانتی‌متر)	۹۶/۹۷	۳۴/۹۷	۳۵/۰۲	۲۱/۸۶	۳۴/۴۸	۱۲/۹۳	۲۰۵/۱۳۹	۲/۱۵۰	۵۲/۵۰	۱۹/۵۰	۶/۵	۷/۲	۴۱/۵۲	۱۱/۳۳
طول ریشه (سانتی‌متر)	۷۰/۰۹	۴۲/۳۱	۲۱/۳۲	۲۳/۱۷	۱۷/۸۵	۱۵/۰۷	۳/۹۲۵	۱/۱۴۰	۱۴/۳۳	۱۰/۵۰	۶/۲۵	۳/۳	۱۱/۰۹	۷/۰۸
وزن تر ریشه (گرم)	۹۳/۷۵	۷۲/۷۲	۸۰/۵۶	۳۳/۵۹	۷۸/۰۰	۲۸/۶۴	۰/۱۵	۰/۰۰۰	۰/۴۶	۰/۱۰	۰/۳۱	۰/۲۲	۰/۱۵۷	۰/۵۷
وزن تر اندام هوایی (گرم)	۹۱/۸۹	۴۳/۷۵	۴۴/۸۳	۵۴/۹۹	۴۲/۸۸	۳۶/۳۷	۰/۰۰۴	۰/۰۰۰	۰/۲۴	۰/۰۶۹	۰/۰۱۷	۰/۰۰۹	۰/۱۵۷	۰/۰۲۳
وزن خشک ریشه (گرم)	۷۹/۳۱	۵۷/۱۴	۳۴/۵۴	۴۰/۲۵	۳۰/۷۶	۳۰/۴۲	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۳	۰/۰۲۴	۰/۰۰۸	۰/۰۰۴	۰/۰۱۸	۰/۰۱۲
وزن خشک اندام هوایی (گرم)	۸۳/۹۲	۴۳/۷۵	۴۱/۴۰	۲۵/۶۶	۳۷/۹۲	۱۶/۹۷	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۵	۰/۰۱۸	۰/۰۰۵	۰/۰۰۶	۰/۰۳۳	۰/۰۰۹
نشت الکترولیت (درصد)	۲۱/۸۴	۶۷/۳۷	۳۳/۱۷	۵۳/۸۵	۱۵/۴۷	۴۴/۲۰	۸/۴۹۵	۵۴/۲۲۱	۳۳/۶۰	۹۹/۸۷	۱۰/۲۷	۱۳/۹۹	۱۸/۸۴	۵۲/۵۸
قدنمای محلول کل (میلی‌گرم بر گرم وزن تر)	۸۸/۰۷	۴۲/۱۰	۷۵/۹۳	۱۴/۵۷	۱۷/۲۶	۹/۴۴	۲۷۶/۵۶۲	۵۸/۱۴۱	۸۱/۶۱	۹۶/۶۹	۱۱/۴۴	۴۹/۶۰	۲۳/۳۳	۸۰/۸۵

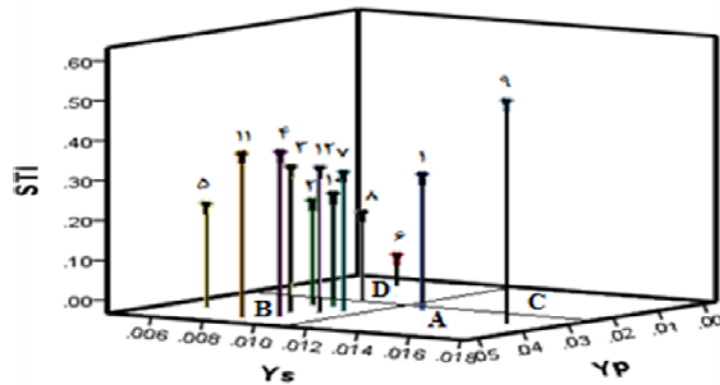
که می‌تواند نشان دهنده دخالت اثر محیط باشد (۵). بالاترین میزان وراثت‌پذیری عمومی در شرایط عدم تنش در ارتفاع اندام هوایی (۹۶/۹۷ درصد) و ارتفاع ساقه (۹۵/۸۸ درصد) و کمترین مقدار آن (۲۱/۷۴ درصد) در صفت درصد نشت الکترولیت مشاهده گردید. پائین بودن وراثت‌پذیری عمومی درصد نشت الکترولیت می‌تواند نشان دهنده نقش بیشتر محیط در کنترل این صفت باشد (۱۶). پائین بودن واریانس ژنتیکی این صفت (۸/۴۹) نیز این مطلب را تأیید می‌کند. در شرایط تنش سرما، وراثت‌پذیری عمومی تمامی صفات اندازه‌گیری شده به‌جز نشت الکترولیت کمتر از شرایط بدون تنش بود و صفات وزن تر ریشه و قندهای محلول کل به‌ترتیب بیشترین (۷۲/۷۲ درصد) و کمترین (۴۲/۰۱ درصد) وراثت‌پذیری عمومی را به خود اختصاص دادند. عبدالخلیک و همکاران (۱) نیز وراثت‌پذیری عمومی پائینی برای بیشتر صفات مرتبط با گیاهچه‌های برنج نظیر وزن تر و خشک گیاهچه و محتوای کلروفیل در شرایط تنش دمای پائین مشاهده کردند. توارث‌پذیری پائین مشاهده شده در شرایط تنش را می‌توان با توجه به کنترل پلی‌ژنیک واکنش به دمای پائین در مراحل ابتدایی رشد برنج توضیح داد که توسط تحقیقات متعددی تأیید شده است (۸). مطالعات مختلف در برنج به‌منظور بررسی تنوع ژنوتیپ‌های مختلف حاکی از وجود تنوع گسترده از نظر صفات زراعی مختلف در این ژنوتیپ‌ها می‌باشد. آگاهی و همکاران (۳) در بررسی تنوع وراثتی صفات مهم زراعی در برخی ارقام برنج وراثت‌پذیری عمومی بالایی برای صفات مورد ارزیابی گزارش دادند و اعلام کردند که مقدار این مشخصه از ۷۲ درصد برای صفت عملکرد دانه در بوته تا ۹۹ درصد برای صفات طول خوشه و ارتفاع بوته متغیر بود. بالا بودن وراثت‌پذیری بعضی از صفات مانند ارتفاع ساقه، ارتفاع اندام هوایی، وزن تر ریشه و وزن تر اندام هوایی را می‌توان با عدم برآورد برهمکنش ژنوتیپ × محیط و کنترل صفات مذکور به‌وسیله ژن‌های دارای اثر افزایشی مرتبط دانست. هم‌چنین

تنش سرمایی موجب آسیب رساندن به غشای سلولی و تغییر وضعیت غشاء از حالت کریستال مایع به حالت جامد - ژل می‌گردد. بنابراین اختلال در فعالیت غشاءهای سلولی در اثر تنش سرما باعث افزایش نشت محلول‌های سلولی نظیر پتاسیم، آمینواسیدها، کربوهیدرات‌ها و در مجموع الکترولیت‌های مختلف به خارج از سلول می‌شود (۲۲). بررسی مقدار حداقل صفات ارتفاع ساقه، ارتفاع اندام هوایی و وزن خشک اندام هوایی نشان می‌دهد که مقدار پارامترهای مذکور در شرایط عدم تنش سرما کمتر از شرایط تنش سرمایی می‌باشد. با توجه به اینکه مقادیر حداقل ذکر شده مربوط به رقم مقاوم به سرمای شفق می‌باشند، کمتر بودن مقادیر مذکور در شرایط بدون تنش سرمایی را می‌توان با توجه به این مطلب توجیه نمود که ارقام متحمل به سرما در برنج معمولاً دارای دوره زندگی کوتاه و ارتفاع کم می‌باشند (۲۰).

بررسی واریانس ژنتیکی نشان داد که بیشترین مقدار این پارامتر در شرایط عدم تنش به صفات قندهای محلول کل (۲۷۶/۵۶۲) و ارتفاع اندام هوایی (۲۰۵/۱۳۹) و در شرایط تنش سرما به صفات نشت الکترولیت (۵۴۰/۲۲۱) و قندهای محلول کل (۵۸/۱۴۱) تعلق داشت. بیشترین و کمترین ضریب تنوع ژنوتیپی در شرایط تنش سرما به ترتیب مربوط به نشت الکترولیت (۴۴/۲۰) و قندهای محلول کل (۹/۴۴) و در شرایط عدم تنش مربوط به وزن تر ریشه (۷۸) و نشت الکترولیت بود. بالا بودن ضریب تنوع ژنوتیپی صفات موجب افزایش توانایی اصلاح‌گر در انتخاب این صفات خواهد شد (۳). در بین صفات اندازه‌گیری شده در شرایط تنش، صفت قندهای محلول کل کم‌ترین (۱۴/۵۷) و صفت وزن تر اندام هوایی بیشترین (۵۴/۹۹) ضریب تنوع فنوتیپی را به خود اختصاص دادند. در حالت عدم تنش کمترین و بیشترین ضریب تنوع فنوتیپی به ترتیب مربوط به صفات طول ریشه (۲۱/۳۲) و وزن تر ریشه (۸۰/۵۶) بود. به‌طور کلی ضرایب تنوع فنوتیپی کلیه صفات مورد بررسی هم در شرایط تنش و هم در شرایط عدم تنش بیشتر از ضرایب تنوع ژنوتیپی بود

در این شرایط صفت ارتفاع اندام هوایی می‌تواند صفت مناسبی به منظور انتخاب غیر مستقیم صفات ذکر شده باشد. سلیمانی و همکاران (۲۶)، عبدالخلیک و همکاران (۱) و فلاح و همکاران (۱۱) نیز پس از بررسی اثرات تنش دمای بالا و پائین بر گیاهچه‌های تعدادی از ژنوتیپ‌های برنج، صفت ارتفاع گیاهچه (اندام هوایی) را به‌عنوان مناسب‌ترین معیار انتخاب جهت ارزیابی تحمل گیاهچه‌های برنج و گزینش آنها تحت شرایط تنش سرما معرفی نمودند. وجود همبستگی مثبت و معنی‌دار بین وزن تر اندام هوایی و وزن تر ریشه ($r_p=0/46$ و $r_g=0/42$) و وزن خشک اندام هوایی و وزن تر ریشه ($r_p=0/66$ و $r_g=0/62$) نیز تأیید کننده این مطلب می‌باشد. قدر مطلق ارزش همبستگی ژنوتیپی تعدادی از صفات از همبستگی فنوتیپی مربوطه بزرگ‌تر می‌باشد. ساراوگی و همکاران (۱۹۹۷) علت به‌وجود آمدن چنین نتایجی را به اثرات محیطی نسبت می‌دهند که موجب می‌شوند همبستگی‌های فنوتیپی با اریب برآورد گردند (۳). میان صفت طول ریشه و صفات وزن تر ریشه، وزن تر اندام هوایی و وزن خشک اندام هوایی نیز رابطه مثبت و معنی‌داری وجود داشت. به عبارت دیگر می‌توان نتیجه گرفت که با کاهش طول ریشه بر اثر تنش سرما، وزن تر ریشه و اندام هوایی و وزن خشک اندام هوایی کاهش می‌یابد. دای و همکاران (۱۹۸۹) نیز گزارش دادند که اثر تنش سرما بر فعالیت ریشه برنج به صورت کاهش در وزن خشک تولیدی مشخص شده است (۱۰). ساساکی (۱۹۷۴) و همکاران (۱۹۷۷) گزارش داد که گیاهچه‌های انتخاب شده با قدرت بالای جوانه زنی در شرایط تنش سرما در نسل اولیه در اوایل مرحله گیاهچه‌ای رشد خوب و قدرت ریشه دهی بالایی داشته‌اند (۱۷). همبستگی ژنوتیپی منفی و معنی‌دار نشأت الکترولیت و وزن خشک اندام هوایی ($r_g=-0/45$) نشان می‌دهد که با افزایش وزن خشک اندام هوایی نشأت الکترولیت کاهش می‌یابد. اگرچه همبستگی فنوتیپی بین دو صفت مذکور منفی، غیرمعنی‌دار و کوچک‌تر از همبستگی ژنوتیپی مربوطه بود ($r_p=-0/04$). دلیل چنین نتایجی به

تفاوت‌های ژنتیکی بین ارقام مورد بررسی را می‌توان به‌عنوان دلیل دیگری برای بالا بودن وراثت‌پذیری عمومی در نظر داشت (۲ و ۲۵). نتایج مربوط به برآورد ضرایب همبستگی فنوتیپی و ژنوتیپی میان صفات مورد مطالعه در شرایط عدم تنش سرما (۲۵ درجه سانتی‌گراد) نشان داد که اکثر همبستگی‌های ژنوتیپی برآورد شده غیر معنی‌دار بودند. همبستگی ژنوتیپی (r_g) و فنوتیپی (r_p) ارتفاع اندام هوایی و ارتفاع ساقه ($r_g=0/43$ و $r_p=0/86$)، ارتفاع اندام هوایی و طول ریشه ($r_g=0/36$ و $r_p=0/66$)، طول ریشه و ارتفاع ساقه ($r_g=0/39$ و $r_p=0/45$) و طول ریشه و وزن خشک ریشه ($r_g=0/43$ و $r_p=0/65$) مثبت و معنی‌دار بودند. بر این اساس می‌توان گفت با افزایش ارتفاع اندام هوایی، ارتفاع ساقه و طول ریشه افزایش می‌یابد و با افزایش طول ریشه، ارتفاع ساقه و وزن خشک ریشه افزایش می‌یابد که وجود چنین رابطه‌ای بین صفات مذکور طبیعی می‌باشد. بوستی و همکاران (۸) نیز همبستگی معنی‌داری بین صفات طول کلئوپتیل و طول ریشه چه گزارش دادند. همبستگی ژنوتیپی منفی و معنی‌دار بین نشأت الکترولیت و طول ریشه ($-0/66$) نشان می‌دهد که با افزایش طول ریشه درصد نشأت الکترولیت کاهش می‌یابد. در صورتی که همبستگی فنوتیپی بین نشأت الکترولیت و طول ریشه منفی، غیر معنی‌دار ($-0/22$) و کمتر از همبستگی ژنوتیپی بود. ساراوگی و همکاران (۱۹۹۷) علت به‌وجود آمدن چنین نتایجی را به اثرات محیطی نسبت می‌دهند که موجب می‌شوند همبستگی‌های فنوتیپی با اریب برآورد گردند (۳). همبستگی‌های ژنوتیپی و فنوتیپی میان صفات مورد ارزیابی در شرایط تنش سرما نیز نشان داد که همبستگی‌های ژنتیکی و فنوتیپی ارتفاع اندام هوایی و وزن تر ریشه ($r_g=0/77$ و $r_p=0/38$)، ارتفاع اندام هوایی و وزن تر اندام هوایی ($r_g=0/75$ و $r_p=0/29$) و ارتفاع اندام هوایی و وزن خشک اندام هوایی ($r_g=1$ و $r_p=0/57$) مثبت و معنی‌دار بودند. با توجه به رابطه مثبت و معنی‌دار میان صفات مذکور می‌توان گفت با افزایش ارتفاع اندام هوایی، وزن تر ریشه و وزن تر و خشک اندام هوایی نیز افزایش می‌یابد. در واقع

شکل ۱. گروه‌بندی ارقام مورد مطالعه برنج با استفاده از نمودار سه بعدی STI، Y_p و Y_s .
 Y_p = میانگین وزن خشک اندام هوایی (گرم) هر رقم در شرایط بدون تنش، Y_s = میانگین وزن خشک
 اندام هوایی (گرم) هر رقم در شرایط تنش سرما. اعداد داخل شکل نشان‌دهنده شماره ارقام می‌باشند (جدول ۱).

حساس به سرما می‌باشند و وزن خشک اندام هوایی مناسبی در شرایط تنش سرمایی ندارند و برای کشت در مناطقی که احتمال وقوع سرما در مراحل ابتدایی رشد برنج وجود دارد مناسب نمی‌باشند. هیچ‌یک از ارقام در ناحیه C قرار نگرفتند. ارقام دولار و شفق نیز در ناحیه D قرار گرفتند. بنابراین این ارقام وزن خشک اندام هوایی نامطلوبی در هر دو شرایط دارند.

به طور کلی ارقام مورد بررسی از لحاظ کلیه صفات اندازه‌گیری شده واکنش‌های متفاوتی نسبت به سطوح دمایی مورد مطالعه داشتند که می‌تواند نشان‌دهنده تنوع ژنتیکی بین ارقام مورد مطالعه باشد. ارقام غریب و چمپا یاسوج نیز به‌عنوان مناسب‌ترین ارقام هم‌در شرایط تنش سرما و هم بدون تنش سرما شناسایی شدند. با توجه به نتایج حاصل از این پژوهش پیشنهاد می‌شود ارتباط بین تحمل به سرما در مرحله گیاهچه ای با سایر مراحل رشدی برنج با ارزیابی سایر صفات مورفولوژیک و فیزیولوژیک مورد بررسی قرار گیرد. صفات مرتبط با اندام هوایی مانند وزن تر و خشک و ارتفاع اندام هوایی، بیشترین تأثیر را از سرما داشتند، بنابراین می‌توان از صفات مذکور به‌عنوان معیارهای تحمل به سرما در برنامه‌های اصلاحی استفاده نمود.

اثرات محیطی مربوط می‌شود. در برنج نیز تفاوت‌های موجود در میزان نشت محلول‌ها از نمونه‌های برگ ارقام مختلف تحت تنش سرما با مقادیر متفاوت مقاومت به سرما در این گیاه همبستگی داشته است (۲۱). به‌طور کلی بررسی ضرایب همبستگی ژنوتیپی و فنوتیپی کلیه صفات مورد ارزیابی در شرایط تنش سرما و بدون تنش نشان می‌دهد صفات مرتبط با اندام هوایی مانند وزن تر و خشک و ارتفاع اندام هوایی، صفات بسیار مناسبی جهت انتخاب غیرمستقیم ارقام متحمل به سرمای برنج در مرحله گیاهچه‌ای می‌باشند.

تفکیک ارقام مورد مطالعه براساس نمودار سه بعدی STI، Y_p و Y_s و نواحی چهارگانه تعریف شده توسط فرناندز (۱۴) در شکل ۱ نشان داده شده است. ارقام غریب و چمپا یاسوج در ناحیه A واقع شدند. براساس گروه‌بندی فرناندز این ارقام دارای وزن خشک اندام هوایی مناسبی هم‌در شرایط تنش سرما و هم در شرایط بدون تنش سرما می‌باشند بنابراین نسبت به سایر ارقام مورد بررسی به‌عنوان مناسب‌ترین ارقام شناسایی شدند. اکثر ارقام مورد بررسی شامل گرده، لنجان عسکری، کامفیروز، کوهسار، دم‌سیاه ممسنی، ۳۰۴، موسی طارم و حسن سرایی در ناحیه B واقع شدند. بر این اساس می‌توان نتیجه گرفت که این ارقام

منابع مورد استفاده

1. Abdelkhalik, A. F., E. M. R. Metwali, M. El-Adi, A. H. Abd El-Hadi and D. E. El-Sharnobi. 2010. Genotype-Environmental interactions for seedling vigor traits in rice (*Oryza sativa* L.) genotypes grown under low and high temperature conditions. *American- Eurasian Journal of Agriculture and Environment Science* 8(3): 257- 267.
2. Abouzari-Gazafrodi, A., R. Honarnegad and M. H. Fotokian. 2008. The investigation of genetic diversity with morphological data in rice varieties (*Oryza sativa* L.). *Pajouhesh and Sazandegi* 78: 110-117. (In Farsi).
3. Agahi, K., M. H. Fotokian and Z. Younesi. 2012. Study of genetic diversity and important correlation of agronomic traits in rice genotypes (*Oryza sativa* L.). *Iranian Journal of Biology* 25(1): 97-110. (In Farsi).
4. Ahamed, A., M. M. Hatano, J. I. Sakauari, H. Hayashi, Y. Hawamura and M. Uemura. 2012. Cold stress induced acclimation in rice by root specific aquaporins. *Plant and Cell Physiology* 53(8): 1445- 1456.
5. Allah-Gholipour, M., M. S. Mohammad-Salehi and A. A. Ebadi. 2004. An evaluation of genetic diversity and classification of rice varieties. *Iranian Journal of Agriculture Science* 35(4): 973-981. (In Farsi).
6. Andaya, V. C. and D. J. Mackill. 2003. Mapping of QTLs associated with cold tolerance during the vegetative stage in rice. *Journal of Experimental Botany* 54(392): 2579-2585.
7. Basafa, M. and M. Taherian. 2010. Evaluation of drought tolerance in Alfalfa (*Medicago sativa*) ecotypes using drought tolerance indices. *Journal of Environmental Stresses in Crop Sciences* 3(1): 69-81. (In Farsi).
8. Bosetti, F., C. Montebelli, A. D. November, H. P. Chamma and J. B. Pinheiro. 2012. Genetic variation of germination cold tolerance in Japanese rice germplasm. *Breeding Science* 62(3): 209- 215.
9. Cruz, R. P., R. A. Sperotto, D. Cargnelutti, J. M. Adamski, T. Freitasterra and J. P. Fett. 2013. Avoiding damage and achieving cold tolerance in rice plants. *Food and Energy Security* 96-119.
10. Dai, Q., B. S. Vergara and R. M. Visoeras. 1990. Amelioration of cold injury in rice (*Oryza sativa* L.): improving root oxidizing activity by plant growth regulators. *Philippines Journal of Crop Science* 15(1): 49- 54.
11. Fallah, A., M. T. Karbalaie and H. Elyasi. 2010. Quantitative assessment of damage to cold stress in different growth stages of the rice plant. *Rice Research Institute* (In Farsi).
12. Farrell, T. C., K. M. Fox, R. L. Williams, S. Fukai, R. F. Reink and L. G. Lewin. 2001. Temperature constraints to rice production in Australia and Laos: shared problem. *The Australian Centre for International Agricultural Research Proceeding* 101: 129- 137.
13. Farshadfar, A. 1998. The Application of Quantitative Genetic in Plant Breeding. Taghebostan, Kermanshah. (In Farsi).
14. Fernandez, G. C. J. 1992. Effective selection criteria for assessing plant stress tolerance. In: C. G. Kuo, (Ed.), Proceeding of the International Symposium on Adaptation of Vegetables and other Food Crops to Temperature and Water Stress, pp. 257-270.
15. Ghorbani, A., F. Zarinkamar and A. Fallah. 2011. Effect of cold stress on the anatomy and morphology of the tolerant and sensitive cultivar of rice during germination. *Journal of Cell and Tissue* 2(3): 235-244. (In Farsi).
16. Hamian, S., M. Moghaddam, S. A. Mohammadi, K. Ghasemi-Golezani, A. Heidari, E. Farajzadeh and A. Yousefi. 2012. Genetic variation for winter survival and related characteristics in barley genotypes. *Iranian Journal of Crop Science* 13(4): 743-759. (In Farsi)
17. Han, L. Z., Y. Y. Zhang, Y. L. Qiao, G. L. Cao, S. L. Zhang, J. H. Kim, H. J. Koh. 2006. Genetic and QTL analysis for low temperature vigor of germination in rice. *Acta Genetica Sinica* 33(11): 998- 1006.
18. Hassibi, P., M. Nabipour and F. Moradi. 2010. Study of some cryoprotectives role to induce low temperature tolerance in rice (*Oryza sativa* L.) seedlings. *Electronic Journal of Crop Production* 3(1): 39-56. (In Farsi).
19. Irigoyen, J. J., D. W. Emerich and M. Sanchez-Diaz. 1992. Water stress induced changes in concentrations of proline and total soluble sugars in nodulated alfalfa (*Medicago sativa*) plants. *Physiologia Plantarum* 84: 55- 60.
20. Lee, M. H. 2001. Low temperature tolerance in rice; the korean experience. Increased lowland rice in the mekong region edited by fukail and jaya basnayake. *The Australian Centre for International Agricultural Research Proceeding* 101: 109-117.
21. Maybodi, A. M. and S. Esfahani. 2004. Aspects of Physiology and Breeding of Cold and Freezing Stresses Crops. Isfahan University of Technology. Isfahan. (In Farsi).
22. Nezami, A., J. Nabati, A. Borzooei, A. Kamandi, A. Masomi and M. Salehi. 2010. Evaluation of Freezing tolerance in barley (*Hordeum Vulgar* L.) cultivars at seedling stage under controlled conditions. *Journal of Environmental Stresses in Crop Sciences* 3(1):9-22. (In Farsi).
23. Paquine, R. and P. Lechasser. 1979. Observations sur une method dosage la libre dans les de plants. *Canadian Journal of Botany* 57: 1851- 1854.
24. Pouramir-Dashtman, F., M. Khajeh-Hosseini and M. Esfahani. 2014. Alleviating harmful effects of chilling stress on rice seedling via application of spermidine as seed priming factor. *African Journal of Agricultural Research* 9(18): 1412-1418.

25. Sadeghi, S. M., S. Bidarigh and N. Mohammadian-Roshan. 2010. Evaluation of genetic diversity of local rice in Guilan province. *Journal of Biological Sciences* 1: 45-55. (In Farsi).
26. Soleymani, A. and M. H. Shahrabian. 2012. Study of cold stress on the germination and seedling stage and determination of recovery in rice varieties. *International Journal of Biology* 4(4): 23- 30.
27. Teutonica, R. A., J. P. Palta and T. C. Osborn. 1993. In vitro freezing tolerance in relation to winter survival of rapeseed cultivars. *Crop Science* 33: 103-107.
28. Wang, C., J. Wang, F. Wang, Y. Bao, Y. Wu and H. Zhang. 2009. Genetic control of germination ability under cold stress in rice. *Rice Science* 16(3): 173-180.
29. Zhang, F., X. F. Ma, Y. M. Gao, X. B. Hao and Z. K. Li. 2014. Genome-wide response to selection and genetic basis of cold tolerance in rice (*Oryza sativa* L.). *Bio Med Central Genetics* 1-14.